

Opetussarja Roomalaiskirjeestä Forssassa nro. 9 / 12.6.2023

Teksti Roomalaiskirje luku 9

1 Apostolin rakkaus kansaansa kohtaan (Roomalaiskirje 9:1–5)

- Rakkaus ei ole vain puhdasta iloa, vaan suurta ja syvää sydämen murhetta, jopa katkeraa surua; tämän apostoli osoittaa, kun hän puhuu Israelin kääntymisestä Jumalaa vastaan, joka ilmenee siinä, että he olivat vainonneet profeettoja ja ristiinnaulitsivat Jumalan Pojan Jeesuksen.
- Pyhä Paavali jopa sanoi, että ”soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi.” (9:3)
- Israel kuitenkin oli ja on Jumalan valittu kansa, heille annettiin laki, heistä olivat isät (patriarkat) ja heille annettiin lupaukset

2 Jumalan valinta – Jumalassa ei ole vääryyttä (Roomalaiskirje 9:6–29)

- Jumalan valinnan mukainen aivoitus (9:11) – teologiassa puhutaan ennalta määräämisestä, predestinaatiosta
- Reformoidut kirkot opettavat kaksinkertaisesta predestinaatiosta, toisin sanoen, että Jumala on jo ennalta määrännyt jotkut ihmiset kadotukseen, ja näin ollen heille ei edes tulisi saarnata evankeliumia (vaikka emme tiedä, keitä nämä ovat); tämä on väärä opetus.
- Lähtökohta oikeaan Raamatun ymmärtämiseen ennalta valitsemisessa on seuraava:
  - o ”Jumala on ennen maailman perustamista valinnut meidät (siis kaikki ihmiset) olemaan pyhät ja nuhteettomat Hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, Hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta” (Efesolaiskirje 1:3–5)
  - o ”Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Timoteus kirje 2:4)
  - o ”Menkää siis, ja tehkää kaikki kansat Minun opetuslapsikseni” (Matteus 28:18–19)
- ”Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan. Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen” (9:15–16); Tästä Luther sanoo: ”Älköön kukaan jääkö tässä spekuloimaan Jumalan tahtoa omasta pelastuksestaan ja Jumalan armosta, niin että joutuu pelon ja epätoivon syvään kuiluun. Sen sijaan, katsokoon Jeesuksen Kristuksen verihaavoja, joista veri on vuotanut syntisten sovituksiksi ja pelastukseksi. Tämä on teologiaa parhaimmillaan.”

3 Siionin loukkauskivi (Roomalaiskirje 9:30–33)

- Loukkauskivi ja kompastuksen kallio Vanhassa Testamentissa
  - o peruskivi
  - o koeteltu kivi
  - o kallis kulmakivi (Jesaja 28:16; Psalmi 118:22)
- Viitteet Uudessa Testamentissa
  - Matteus 21:42 ”ettekö ole lukeneet kirjoituksista; se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät”
  - Luukas 2:34 ”Tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa”
  - Apostolien Teot 4:11 ”se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte”
  - Roomalaiskirje 9:33
  - Efesolaiskirje 2:20 ”kulmakivenä itse Kristus Jeesus”
  1. Pietari 2:6 ”Minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven”
  1. Pietari 2:8 ”kompastuskivi ja loukkauskallio”
- Joka hylkää Hänet, kompastuu, ruhjoutuu, saa iankaikkisen rangaistuksen
- Joka Häneen uskoo, ei häpeää joutu: tässä on Jumalan armo; Sana vetää syntisen parannukseen, vaikuttaa nöyrytyksen, synnin tunnustamisen ja uskon Kristukseen